

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln – Niemcy) – The North of England P & I Association Ltd., następca prawny Marine Shipping Mutual Insurance Company / Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-786/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ubezpieczenie bezpośrednie inne niż ubezpieczenie na życie – Druga dyrektywa 88/357/EWG – Artykuł 2 lit. d) tiret drugie – Dyrektywa 92/49/EWG – Artykuł 46 ust. 2 akapit pierwszy – Podatek od składek ubezpieczeniowych – Pojęcie „państwa członkowskiego umiejscowienia ryzyka” – Pojazdy wszelkiego rodzaju – Pojęcie „państwa członkowskiego zarejestrowania” – Ubezpieczenie statków morskich – Statek wpisany do rejestru statków państwa członkowskiego, ale podnoszący banderę innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego na podstawie tymczasowego zezwolenia na opuszczenie bandery]

(2021/C 217/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The North of England P & I Association Ltd., następca prawny Marine Shipping Mutual Insurance Company

Strona przeciwna: Bundeszentralamt für Steuern

Sentencja

Artykuł 46 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzeciej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) w związku z art. 2 lit. d) tiret drugie drugiej dyrektywy Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli umowy ubezpieczenia dotyczą pokrycia różnych rodzajów ryzyka związanych z eksploatacją statków morskich wpisanych do rejestru statków prowadzonego przez państwo członkowskie, lecz podnoszących banderę innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego na podstawie tymczasowego zezwolenia na opuszczenie bandery, to za „państwo członkowskie zarejestrowania” danego statku, a tym samym za „państwo członkowskie umiejscowienia ryzyka” w rozumieniu tych przepisów, które to państwo ma wyłączną kompetencję do opodatkowania składek ubezpieczeniowych zapłaconych na podstawie wspomnianych umów ubezpieczenia, należy uznać państwo członkowskie, które prowadzi rejestr statków, do którego ów statek został wpisany, zasadniczo w celu wykazania jego własności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'arrondissement – Luksemburg) – EQ / Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Sprawa C-846/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112 WE – Działalność gospodarcza – Świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 1 – Zwolnienia – Artykuł 132 ust. 1 lit. g) – Świadczenie usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną – Usługi świadczone przez adwokata w zakresie zleceń w ramach systemów ochrony ubezwłasnowolnionych osób pełnoletnich – Podmiot uznany za mający charakter społeczny]

(2021/C 217/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'arrondissement

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EQ

Strona przeciwna: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi na rzecz ubezwłasnowolnionych osób pełnoletnich mające na celu zapewnienie im ochrony w ramach czynności cywilnoprawnych, których świadczenie zostało powierzone usługodawcy przez organ sądowy na podstawie ustawy, a wynagrodzenie z tego tytułu zostało ustalone przez ten organ w sposób ryczałtowy lub na podstawie oceny dokonywanej odrębnie dla każdego przypadku, z uwzględnieniem w szczególności sytuacji finansowej osoby ubezwłasnowolnionej, przy czym wynagrodzenie to może zostać pokryte przez państwo w przypadku złego stanu majątkowego wspomnianej osoby wówczas, gdy usługi te są świadczone odpłatnie, a usługodawca uzyskuje z tego tytułu stały dochód i wysokość całej rekompensaty jest określona zgodnie z kryteriami gwarantującymi, iż wystarcza ona do pokrycia kosztów działalności poniesionych przez tego usługodawcę, stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu rzeczzonego przepisu.
- 2) Artykuł 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że, po pierwsze, usługi na rzecz ubezwłasnowolnionych osób pełnoletnich mające na celu zapewnienie im ochrony w ramach czynności cywilnoprawnych stanowią „świadczenie usług ściśle związane z opieką i pomocą społeczną”, a po drugie, że nie można wykluczyć, iż adwokat świadczący takie usługi z zakresu opieki społecznej może zostać uznany, do celów prowadzonej przez niego działalności, i w granicach tych usług, za podmiot o charakterze społecznym, przy czym jednak kwalifikacji takiej musi obowiązkowo dokonać organ sądowy wyłącznie wówczas, gdy dane państwo członkowskie, odmawiając takiej kwalifikacji, przekroczyło granice przysługujących mu w tym względzie uprawnień dyskrecjonalnych.
- 3) Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań nie sprzeciwia się temu, aby organ podatkowy obejmował podatkiem od wartości dodanej (VAT) niektóre transakcje dokonane w okresie, który już upłynął, w sytuacji gdy organ ten akceptował przez wiele lat deklaracje VAT podatnika niewłączające transakcji tego samego rodzaju do transakcji podlegających opodatkowaniu i w której podatnik nie jest w stanie odzyskać VAT należnego od podmiotów, które zapłaciły za te transakcje, przy czym uznaje się, że wynagrodzenie już zapłacone zawiera już ów VAT.

(¹) Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – M-GmbH / Finanzamt für Körperschaften

(Sprawa C-868/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 9 – Podatnicy – Artykuł 11 – Uprawnienie państw członkowskich do uznania uznawać za jednego podatnika podmioty niezależne pod względem prawnym, lecz ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym („grupa VAT”) – Pojęcie „ściślego związku finansowego” – Przepisy krajowe wykluczające możliwość bycia członkiem grupy VAT przez spółki osobowe, których wspólnicy, obok podmiotu dominującego, nie są jedynie osobami powiązanymi finansowo z przedsiębiorstwem podmiotu dominującego – Pewność prawa – Środki zapobiegające uchylaniu się od płacenia podatków lub unikaniu ich płacenia – Proporcjonalność – Neutralność VAT]

(2021/C 217/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Berlin-Brandenburg